

לואיס מוניס מארין : עלון

שיברתי את קשת־הענן
אל לבבי
כשבר חרב אין־מועיל־בה אלי־ברך.
השבתי את ענני־הוורד־והדם
אל מאחר קצות־האֶפְקִים.
את חלומותי טיבעתי
כדי ללעוֹט את החלומות הרודמים בשבילי
בעורקי אלה שהזיעו ובכו וצרחו
כדי לבשם את הקפה שלי ...
החלום הישן בחזות חנוקי־שחפת
(מעט אוויר, מעט אור־שמשי!) ;
החלום הנחלם בקיבות שנוקות־רעב
(קצת לחם, קצת לחם לבן!) ;
חלום רגליים יתפות
(פחות אבנים בדרך, זה ריבון, פחות שבריי־בקבוקים!) ;
חלום ידיים נוקשות
(טחבית ... אטון צחור ... דברים חלקים, רפים, לטיפים!)
חלום הלבבות הרמוסים
(אהבה ... חיים ... חיים!)

אני כותב־העלונים של אלוהים,
אני תעמלנו של אלוהים,
והולך אני עם אספסוף הפוכבים והרעבים
לקראת השחר הגדול ...